

Forfatter: Marstrand, Wilhelm

Titel: BREV TIL: Marstrand, Troels Caspar Daniel FRA: Marstrand, Wilhelm (1870-03-25)

Citation: Marstrand, Wilhelm: "BREV TIL: Marstrand, Troels Caspar Daniel FRA: Marstrand, Wilhelm (1870-03-25)", i *Vilhelm Marstrand - Breve og uddrag af breve fra denne kunstner*, Trykt hos J. H. Schultz, s. 91. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002257981-000-shoot-L0022579810000063.pdf> (tilgået 17. juli 2024)

Anvendt udgave: Vilhelm Marstrand - Breve og uddrag af breve fra denne kunstner

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Kjøbenhavn d. 25. Marts 1870.

Til Troels Smith.

Jeg kunde dog engang have Lyst at skrive Dig til, da vi nu boe i samme Land og i den Anledning ønske Dig Lykke med Din Gierning. Jeg veed ikke, om det gaaer Dig som mig at, om vi end ikke opgive Haabet om, at vor jordiske Gierning skulde komme Idealet noget nærmere, saa maa man dog altfor ofte erkiende, at Sandsynligheden ikke er stor, thi med Alderen kommer Svaghed og Sandsernes Aftagen. Nu bliver jeg de 60 til Juul og saa tredser man af lidt efter lidt. Der er jo dem, som have en ubændig Livslyst og ere stolte og tilfredse med deres Virksomhed, saasom I. A. s. 92 Hansen og Geert Winther, men jeg hører ikke til disse. Jeg kan vel ikke sige, at jeg ikke har Lyst til mit Arbeide, men Resultatet tilfredsstiller mig ikke. Man burde dog i min Alder kunne gjøre det med en vis Bevidsthed og Overlegenhed — men pyt— Evnen mangler dog. Imidlertid er jeg stærkt beskæftiget. Jeg har begyndt at male i Universitetet et stort Billede forestillende Universitetets Indstiftelse under Christian d. 1ste i den gamle Frue Kirke, heelt catholsk. Bispen, der fremstiller de første Lærere for Kongen efter holdt Messe og Tale. Dernæst har jeg en anden stor Opgave for, nemlig at male til den nye Bankbygning i Trapperummet — 8 Alen bredt — legemstore Figurer, og jeg har valgt Parablen om de anbetroede Pund, hvor den rige Mand er kommet hjem og holder Regnskab med dem han betroede Pundene, og hvor den dovne Svend kommer med sit ene Pund og faaer Skiænd. Dette Sujet vakte stor Sensation hos Bankherrerne, og det varede længe, inden de gik ind paa det. Mig interesserer det meget, at faae den Slags Billeder anbragte i saadanne verdslige Bygninger, hvor der komme mange Mennesker som maaskee netop deraf kunde tage Forargelse eller bringes til at tænke paa Noget ved dette Mammon. I Kirken har nu engang Præsten Ordet, der seer man ikke paa Billeder, men her kan Billedet prædike, om Nogen gider høre derpaa. Iøvrigt maler jeg ogsaa Thomas, der kaster sig ned for Herren, da han viser ham Vunderne, dette vil jeg skænke til den nye Kirke, som skal bygges i Nyboder, men som der iøvrigt endnu ikke er begyndt paa. — Og saa have vi lidt et stort Tab ved Høyens Bortgang — han var for os Kunstnere et godt Rygstød — og glad maa man være ved at s. 93 have kiendt ham, han har virket overordentlig for vor Kunst, og vi ville bestandig savne ham. Fibiger holdt en smuk Tale over ham, og Julius Lange har skildret ham godt i illustreret Tidende. Ussing vil vist ogsaa skrive om ham, han ordner hans Papirer. Ploug skrev ogsaa et smukt Digt i Fædrelandet.